AMSTEL GOLD RACE 1992
MARLY CORBEY

Met 5 "man" sterk vertrokken we op 25 april naar de Amstel-Goldrace in Zuid-Limburg.
Een ritueel dat zich al een ruim aantal jaren herhaalt. Het is die dag gelukkig droog weer en via de gebruikelijke route zetten we koers richting de Slingerberg. Ondanks het feit dat ik de enige vrouwelijke coureur ben, kom ik toch niet als laatste boven. Zouden de anderen te weinig getraind hebben? Vanaf Beek begin je te merken dat er iets aan de hand is in het zuiden. Horden trimmers zwermen rond en langs de route bevinden zich veel mensen. Berg en Terblijt is ons einddoel, want daar hebben ze de beste goulashsoep die ik ooit gegeten heb! Voor de soep moet echter nog eerst de Brakkeberg beklommen worden, want daarover denderen straks onze grote jongens.
Ook nu weer ben ik niet de laatste die bovenkomt. Na een half uurtje rust en die overheerlijke soep wordt nog de Geulhemmerberg beklommen en daarna fietsen we naar de top van de Brakkeberg.
Het wemelt hier van de trimmers en al ras vinden er de meest "professionele" discussies over alles en nog wat plaats. De rijkspolitie met sirene geeft aan dat er echt iets op komst is!
En dan snelt de trein der professionals voorbij! Ondanks het vroege voorjaar hebben de beentjes al een glanzende bruine schijn. Wat wordt er hard omhooggereden. De auto's loeien en toeteren.
Als Johan Lammerts als laatste passeert, realiseer ik mij dat ik maar erg weinig bekende gezichten heb gezien. Toch had ik de sfeer niet willen missen en tevreden fietsen we weer richting Linne. Tussen Meerssen en Ulestraten moet nog de Kruisberg beklommen worden, waardoor het totaal op 4 komt. Wat een verschil met de Goldrace: 24! Gelukkig blaast de wind in de rug en "mijn eigen fietsertje" trekt het clubje in een ruk naar huis. Voldaan zette ik de fiets in de garage en mijn teller gaf toevallig exact 100 km. aan.
Volgend jaar gaan we zeker weer terug!

Naam: Harry Cuypers
Geboorteplaats: Linne
Datum: 19-04-1970
Lengte: 1.81 m
Gewicht: 75 kg
Opleiding: L.T.S./M.T.S.werktuigbouwkundige.
Beroep: Nog geen.
Lid van T.W.C.de Lekke Tube sinds: 1989.
Andere verenigingen: geen.
Andere sporten: Tennissen.
Familietrekje: Hou van lekker eten.
Ochtendhumeur: Af en toe als ik slecht geslapen heb.
Sportief hoogtepunt: Het uitrijden van de Amstel-Goldrace in 1990 en Luik-Bastenaken-Luik in 1991.
Sportief dieptepunt: Toen mijn ketting van de fiets liep, terwijl ik de Keutenberg aan het beklimmen was.
Ambities: Een fietsvakantie naar de Franse Alpen (L'Alpe D'Huez). En parachutespringen.
Doping: Gebruik ik zelf alleen voor een tijdrit op de Meinweg. Verder vind ik dat het in de topsport niet thuishoort.
Favoriete sporter: Boris Becker en Frans Maassen.
Sportieve concurrent(en): Bij T.W.C. de Lekke Tube Martijn Houwen, Hans Boots, Tim Valkenburg en Arjan Beunen (Maar dan moet hij wel wat vaker komen fietsen).
Sportjournalisten: Zijn mensen met een afwisselende baan.
Beste sportjournalist: Mart Smeets.
Slechtste: Kees Jansma
Geld: Is gemakkelijk als je het hebt. Het kan namelijk wensen vervullen.
T.V.-programma: Tour of duty en Mr.Bean.
Talkshows: Barend en Van Dorp.
Radioprogramma: Veronica op vrijdag.
Lievelingsmuziek: Queen, Phil Collins (Genesis).
Favoriete film: Star Wars 1, 2 en 3.
Vakantieland: Tot nu toe Spanje, maar Griekenland lijkt me te gek.
Lievelingsgerecht: Macaroni en Chinees.
Waar kunnen ze je midden in de nacht voor wakker maken: Om me te komen vertellen dat ik in een loterij een ton gewonnen heb.
Huisdieren: Malthezer leeuw (Roxy).
Beste karaktereigenschap: Ik probeer altijd zo vriendelijk mogelijk te zijn tegenover andere mensen.

Slechtste: Een beetje opvliegend van aard.
Hekel aan: Mensen die denken dat ze iets meer zijn dan anderen.
Kunst: Vind ik mooi als ik er maar aan kan zien wat het voorstelt.
Laatst gelezen boek: Tot nu toe studieboeken.
Politiek: Geen echte voorkeur, want het maakt niet uit of je nu door de kat of de hond gebeten wordt.
Welke persoon maakt veel indruk op je en waarom: Iemand die het van niets tot iets brengt in zijn carrière en dan gewoon zichzelf blijft.
Je bent een dag de baas in Nederland. Wat zou je onmiddellijk veranderen: Het verwijderen van vluchtheuvels en drempels.
Welke gebeurtenis uit je leven zou je nog eens over willen doen: Vakantie in Spanje.
Welke zeker niet: Alle negatieve gebeurtenissen.
Onrecht in de wereld: Dat het verschil tussen arm en rijk steeds groter wordt.
Soms denk ik...: hadden ze ons maar wild gelaten.
Overwinningen: Clubkampioen 1990.
Wat vind je uitgesproken goed bij onze club? Dat als je lek rijdt of bijvoorbeeld pech hebt,dat dan meteen andere Tubers je komen helpen.
En wat uitgesproken slecht? Dat toen het bestuur de 35 km-regel in acht nam de fietsende leden daar niet bij waren betrokken. Maar over het algemeen is alles naar wens.
Wensen voor de toekomst: Een goeie baan, een mooi huis en een mooie vrouw.

BERT SCHLICHER

Het heeft even geduurd voordat ik ertoe ben gekomen dit artikel te schrijven.Afgelopen woensdag 13 mei was voor mij echter de maat vol.
Alle clubtochten starten vanaf het Kerkplein en eindigen volgens gemaakte afspraken ook aldaar.
Reeds vanaf de start van het seizoen lappen legio coureurs deze afspraak aan hun laars en zoeken elders hun weg naar huis,hetgeen ook nog eens gevaarlijke situaties uitlokt op het einde van de tocht.
Ook bestuursleden bezondigen zich aan deze verkeerde mentaliteit.Aangezien ik woensdag bij het oversteken van de rijksweg iets langer moest wachten,liep ik enige achterstand op. Aangekomen op het Kerkplein bleek niemand - met uitzondering van Bert Hendrikx - daar terug te zijn gekeerd.
Als je naar het voetballen wil kijken en bang bent dat je iets mist,moet je mijns inziens thuis blijven of de videorecorder in werking stellen. Zoals we nu bezig zijn,vind ik knap waardeloos.

Ik zou het bestuur in deze wel een aardige tip willen geven.Laat iedereen na afloop de presentielijst tekenen op de markt,dan weet je namelijk zeker dat ook elk lid daadwerkelijk naar het Kerkplein terugkeert op straffe van uitsluiting van de verreden tocht.(Uitzonderingen daargelaten.)

DE VERPLAATSINGSTOCHTEN/GROTE

TOCHTEN KOMEN ERAAN!
De programmacommissie

In de maand juni staan voor de verschillende groepen verplaatsing/grote tochten op het programma. Toch was het dit jaar enigzins schipperen met de data, aangezien het weekend van de 13e vrij gehouden moest worden voor de jubileumfestiviteiten.
De A-groep is inmiddels al in de (natte) Eifel geweest voor een kennismaking met het schitterende heuvellandschap, maar op zaterdag 20 juni zet de groep om 8.00 uur aan voor de 200 km tellende "Noordelijke Maas-Peel-Swalm-Nette route". Deze afwisselende tocht voert de groep in de ochtend uren door het Maas- en Peellandschap, waarna rond het middaguur de Duitse grens gepasseerd wordt in het plaatsje Well. Als de kilometers dan beginnen de tellen, zal het glooiende Duitse landschap in het gebied tussen de Swalm en de Nette het de coureurs bepaald niet makkelijk maken.

Op zaterdag 27 juni worden de damesleden uitgenodigd deel te nemen aan een klimtocht door de Limburgse heuvels. Alhoewel de dames nog een keuze moeten maken tussen wel of geen verplaatsingstocht, wil ik toch pleiten voor een verplaatsingstocht. Een tocht van 30 minuten met de auto naar Nuth (startplaats Zuid-limburg klimroute) brengt je gelijk aan de voet van de eerste beklimming. Hierdoor wordt de bekende weg rondom Echt en Sittard snel overgeslagen en kunnen de coureurs genieten van een schitterende tocht rondom het Valkenburgse. De echte benenbrekers worden listig omzeild, terwijl de route voornamelijk B-wegen aandoet, waar weinig toeristisch verkeer te verwachten is. Op verzoek kan de route altijd verlegd worden naar bijvoorbeeld de Cauberg. Kortom een must voor de avontuurlijke dames.

Op zaterdag 11 juli staat de 'Zuid-Limburg klimroute' ook op het programma voor de B-groep. In het verleden is deze tocht slechts eenmaal doorgegaan, hetgeen echter geen reden is om dit keer weer niet te gaan. Aangezien de groep enigszins uitgebreid is verwachten we toch een tiental leden aan de start van deze tocht. Per auto verplaatsen we ons naar Nuth, vanwaar de coureurs vertrekken voor deze tocht van ongeveer 85 km. De leden die de tocht de vorige keer hebben meegemaakt, weten hoe schitterend, maar ook hoe verraderlijk het parkoers is. In een groep laat je je makkelijk meeslepen in de koers. Smijt je echter onvoorzichtig met je krachten, dan slaat de man met hamer op een onverwachte plek toe.

Tevens willen wij een ieder erop wijzen tijdig in te schrijven voor de tocht van hun groep. Wij wensen de leden veel plezier toe en hopen dat de weergoden ons gunstig gezind zullen zijn.

ADVERTENTIE

ADVERTENTIE

Onderhoud aan de racefiets is vaak een minder plezierige klus dan het berijden ervan. Maar alles wat draait en schuift aan de fiets moet voorzien zijn van olie of vet en smeren is niet altijd even gemakkelijk, of misschien toch wel.
Neem bijvoorbeeld eens de remmen. Meestal ongemerkt gaan zij langzaam zwaarder werken. Dit heeft niets te maken met de conditie van de berijder maar aan de binnenkabel, die is gaan roesten in de buitenkabel. Dit komt omdat er condens ontstaat in de kabel, of gewoon, omdat er regenwater in is gelopen, die de stalen kabel aantast (Roestvrijstalen kabels vertonen dit euvel ook). Hetzelfde geldt trouwens ook voor de derailleurkabels. Het roesten kan men voorkomen door de binnenkabel uit de buitenkabel te halen en een weinig vet aan de binnenkabel te doen.
Dan zijn er de derailleurs (kettingverleggers). Deze kunnen hun werk alleen doen als zij goed scharnieren. Het smeren van de derailleur kan gebeuren met een siliconenspray. Deze is verkrijgbaar in spuitbussen en is gemakkelijk aan te brengen. Men moet wel kijken dat de spray op de juiste punten wordt aangebracht, namelijk daar waar de derailleur scharniert. De geleidewieltjes van de achterderailleur moeten echter met vet gesmeerd worden. Het vet dat bij de racefiets gebruikt dient te worden is bijna altijd wit of grijs van kleur. Let er wel op dat de loopwieltjes voor het invetten gedemonteerd moeten worden. Doe dit één voor één, omdat er bij bepaalde derailleurs verschil in het onderste en bovenste loopwieltje zit. Dit om verwisseling te voorkomen.
De ketting is een hoofdstuk apart. Om deze goed onderhoud te geven is er iets meer nodig dan een spuitbus siliconenspray. De ketting is, als men hem koopt, reeds van vet voorzien. Door stof en vuil wordt het vet langzaam afgevoerd. Doordat men er licht met de spray over heen spuit wordt de ketting weer vochtiger en het binnenste vet wordt daardoor soepeler. Dit is een nadeel van siliconenspray. Het verdunt het vet, waardoor de stijfheid minder wordt. Die stijfheid heeft de ketting echter wel nodig om goed te kunnen schakelen. Als de ketting namelijk te veel siliconenspray bevat rolt hij namelijk weer te goed. Het nadeel is dat men dan steeds beter welt in de pedalen als de ketting in de tandwieltjes aangrijpt. Dit is goed te merken, als men van een veelvuldig gebruikt tandwiel overlegd naar een gebruikt tandwiel. Men voelt dan een knoekend gevoel in de pedalen. Daarom is het zaak om de ketting uit te koken. Dit kan met zogenaamd kookvet en gaat als volgt. De ketting dient van de fiets gehaald te worden. Het nog aanwezige vet wordt verwijderd met ontvetter of petroleum. De ketting moet daarna goed uitlekken en afgedroogd worden. De ketting gaat daarna in een pannetje met kookvet welke op de kookplaat heet wordt gemaakt, totdat hij bijna begint te koken. Het vet moet even doorkoken. Dan wordt de ketting uit het vet gehaald en warm met een doek afgedroogd, zodat het overtollige vet niet stolt op de ketting. Als men de ketting weer monteert moet erop gelet worden dat de ketting weer in dezelfde richting op de fiets wordt gelegd.
Bij de vakhandel zijn goede siliconensprays en vetten te verkrijgen.

BIDDEN HELPT SJAAK HULSBOSCH

Op het moment (14-05-1992) dat ik deze opmerkingen in WP (op papier) zet zijn we al weer een zevental weken aan ons wielerseizoen bezig.
Inclusief de openingsrit op zondag 29 maart hebben we alle acht de tochten kunnen afwerken.
Veel trimmers droegen tijdens de tochten een Lekke-Tube-vreemde uitrusting. De meesten wilden wat warmer gekleed aan de rit deelnemen. Onze blauw-witte outfit is wat meer op het zomerseizoen afgestemd.

Dat "de maand april doet wat hij wil" hebben we van nabij kunnen meemaken.
Naast veel nattigheid en wind was er op 13 april zelfs een heuse aardbeving met een kracht van 5.5 op de schaal van Richter, die het gezegde "eer" aandoet.

Een groot gedeelte van mijn werktijd bij Philips in Roermond, zit ik achter de PC (te werken). Ik hoef dan maar mijn ogen op te slaan om te zien wat er buiten en op de Bredeweg gaande is.
Zo zag ik in de achter ons liggende periode regelmatig op woensdagen een nat wegdek. Een aantal malen regende het zelfs pijpestelen.
Om half vijf moest ik me in de regenkleding hijsen om een beetje droog thuis te komen.
Onderweg begon de "douche" echter al wat minder te worden. En warempel, thuis gekomen werd het waarachtig nog droog ook.

Dus toch maar vlug wat eten teneinde om half zeven op tijd aan de start te zijn.
En hoe gek het ook klinkt, 's avonds bij het vertrek van de meute was het droog en het weer was verder goed om te fietsen.
De weergoden waren ons steeds gunstig gezind, al was het een aantal malen kantje boord.
Je gaat je afvragen, hoe is het mogelijk dat we zoveel geluk hebben?
Zoiets kun je natuurlijk niet constant afdwingen.
Dat moet je verdienen.
Door een Onze Vader te bidden?
Bij de start komt de aap uit de bekende mouw.
Har, Piet en Sjra hadden een Onze Vader gebeden.

Over de rozenkrans die ik had afgewerkt heb ik maar gezwegen.
Hieruit kun je afleiden dat er met veel interesse wordt uitgekeken naar de woensdagavond.
We hebben er "veel" voor over om te kunnen fietsen.
Aan de opkomsten kun je zelfs niet merken dat er een belangrijke voetbalwedstrijd op TV komt.
Jammer dat we Bert, Geert, Jos en Cees nog niet hebben gezien.
We verwachten jullie tijdens een van de volgende tochten.

verhaal opkomstenklassement

opkomsten a

advertentie

advertentie

ADVERTENTIE

ADVERTENTIE

OPKOMSTEN B EN D

EXTRA TOCHT D-GROEP OP 17 MEI
MIA JANSSEN

Ongeveer 2 weken geleden werd onze damesgroep gevraagd of we zin hadden om een extra tocht te fietsen op zondag 17 mei van ± 70 km., als het weer tenminste een beetje redelijk zou zijn.
De meerderheid had wel zin in deze afwisseling, daar we al acht weken op de donderdagavond gefietst hadden.
We vertrokken om negen uur op het Kerkplein met 7 dames en onze begeleiders Piet en Bert. Na vier zomerse dagen was het nu behoorlijk fris en er stond een koude wind; de meesten hadden dan ook een lange broek en het vest met lange mouwen aangetrokken. Van de zon viel er dus niet veel te genieten. We fietsten via Montfort naar Koningsbosch en onderweg vertelde Christien dat ze 's nachts al gedroomd had over onze tocht en dat Piet eerst met ons naar de vlooienmarkt van de zangvereniging was gegaan en ons daar allemaal had voorzien van een nieuwe helm waar alleen maar gaten in zaten voor ogen en mond, een soort integraalhelm dus die we moesten opzetten. Maar gelukkig fietsten we even later met onze gewone helmen op over de Selfkantweg richting Sittard. Het ging prima en we konden ondanks de wind een goed tempo aanhouden. Na een stuk vals plat moesten we rechts richting Windraak, waar Sandra plotseling lek reed en we moesten stoppen. Terwijl Piet en Bert de handen uit de mouwen moesten steken, maakten wij van de gelegenheid gebruik om wat te eten en te drinken, maar nu je stil stond koelde je wel vlug af. Gelukkig is Piet een handige kerel in het repareren van banden en ging de tocht al gauw verder over een heuvel, waarop we weer snel onze bedrijfstemperatuur te pakken hadden. Echter na zo'n 5 minuten had Sandra's fiets weer een lekke tube en deden we onze clubnaam alle eer aan. Nu moest Piet dus opnieuw de benen stil houden en ervoor in de plaats zijn handen laten wapperen, omdat de cursus banden repareren nog niet had plaatsgevonden voor de dames. Toen we weer verder konden fietsen richting Limbricht en Roosteren kwam het zonnetje te voorschijn en hebben we nog flink doorgefietst, zodat we rond de klok van twaalf weer op het Kerkplein arriveerden.
Moe maar voldaan, en na nog wat nagekletst te hebben ging ik met een tevreden gevoel huiswaarts.

EIFELTOCHT RON SMEETS

Op zaterdag 9 Mei was het zover, de eerste verplaatsingstocht voor de A-groep stond op het programma aangeduid als "de grote Eifelrondrit".
In het programmaboekje stond over deze tocht vermeld dat het een tocht zou worden door een schitterende natuur, met de nodige inspanningen op de vele bergen.
Dus optimistisch vertrok ik op deze zaterdagmorgen om 7 uur naar het "meeting point" van de Lekke Tube bij café Jan Evers. Daar bleek het al een bedrijvigheid van jewelste door het enorme aantal renners (20) die al zo vroeg uit de veren zich klaarmaakten voor deze eerste grote uitdaging in het nieuwe seizoen.
De capaciteit van de begeleidende bus en aanhanger bleek net voldoende voor het grote aantal racefietsen die opgeladen worden onder de coördinerende supervisie van Har Senssen.
Voor het vertrek vielen de eerste regendruppels, een voorteken.... we zouden zien.

Met 6 auto's werd daarna koers gezet naar het vertrekpunt van deze tocht in Bergheim, een twintigtal kilometers ten zuiden van Düren. Gedurende de rit bewezen de ruitewissers ons goede diensten door de regen te verwerken die met grote hoeveelheden uit het steeds donker wordende wolkendek op ons neerdaalde.
Onderweg, nadat stoplichten op de stomste momenten op rood kunnen springen, was de stoet van 6 auto's uit elkaar gevallen in 2 groepen. Gelukkig had Wim van Daal voor het vertrek in Linne aan iedere chauffeur een routebeschrijving uitgedeeld zodat toch iedereen om 8.45 op het vertrekpunt aankwam.

Om 9.00 werd begonnen aan de tocht vanuit Bergheim. De stemming in de groep was inmiddels gedaald tot een dieptepunt vanwege de najaarsachtige klimatologische omstandigheden; regen, kou, en wind. Wat kon je nog meer wensen op deze vrije zaterdag.

Vanuit Bergheim volgde allereerst een afdaling, waarna reeds na een 5-tal kilometers de eerste helling van de dag opdook.
Dat was pezen, nog helemaal niet warm gefietst een helling van 10% oprijden. Met veel gesteun en gekreun kwam toch iedereen boven, nou dat beloofde nog wat voor die dag.
Het parcours had niets van het ons voorgespiegelde in het programmaboekje, alles zag zo kil uit, het was helemaal geen fietsweer, terwijl de regen onze overtrekschoentjes doordrenkte. Na ongeveer een 45-tal kilometer werd op een parkeerplaats pauze gehouden waarbij van gedachten werd gewisseld over het vervolg van deze tocht. Er werd besloten om de tocht in te korten en eventueel op een later tijdstip in het seizoen de tocht nogmaals te rijden.
De pauze duurde ongeveer een half uur, waarbij onze chauffeur van de dag, Piet Nelissen, zijn technische kennis in de praktijk kon brengen bij het verhelpen van een euvel aan de fiets van Harry Schuren.
Na deze pauze werd het weer toch nog beter en verscheen er een flauw zonnetje dat direct zijn invloed had op het humeur van de coureurs. Vanaf nu zou het ook niet meer gaan regenen (gelukkig).
De eerste drie uur van deze dag bleken achteraf de natste en koudste van alle voorgaand verreden tochten van de Lekke Tube dit jaar.
De tocht werd door de afkorting een stuk lichter, hoewel er toch nog enkele "benenbrekers" beklommen moesten worden, waarbij de wind ons nog wel meer parten speelde dan de bergen zelf.

Vooral de beklimming van de berg vanuit Rürberg
naar Woffelsbach heeft velen de laatste reserves doen aanspreken.
Bovenop deze berg werd de tweede pauze ingelast, waarbij het de laatste gelegenheid was om proviand in te slaan.
Voor Wim van Daal bleek de tocht te zwaar en hij verdween voor een uurtje in de bus.
Met de wind in de rug werd zo koers gezet richting Bergheim, het vertrekpunt. Toen Wim voldoende hersteld was, heeft hij de plaats gewisseld met Har van de Venne, die de man met de hamer was tegengekomen, doordat hij niet aan een optimale voorbereiding had kunnen werken. Evengoed had hij toch een mooie prestatie neergezet door als enige B lid deze tocht te rijden.
Door de kou en de toch zware Eifeltocht heeft iedereen de laatste kilometers van deze tocht op een eigen manier ervaren. Er moest namelijk nog de beklimming naar Bergheim afgelegd worden, die bij het vertrek van de tocht in snelle vaart was afgereden.
Met de laatste krachten en de gedachten aan een lekker stuk vlaai, kwam iedereen boven.
De jongste deelnemer, Martijn Houwen, was namelijk de donderdag voor deze tocht geslaagd voor zijn rijexamen, zodat hij spontaan de gehele groep trakteerde op vlaai en wafels.
Nadat iedereen zich daarna verkleed had, de fietsen ingeladen waren, en enkele leden zich nog verwarmden met een sigaretje (sportmensen) werd koers gezet richting Linne.
Om 5 uur draaiden we weer het pleintje voor de kerk op en waren we weer op ons vertrekpunt van de dag met een koude ervaring rijker.
ADVERTENTIE

ADVERTENTIE

-Bert Hendrix een run-bike-runner is geworden?
-zijn eerste uitslag niet erg denderend was?
-enkele D-leden licht opgemaakt aan de start verschijnen?
-zij het imago van de club daarmee opvijzelen?
-Arnold Leenen erg voorzichtig is gaan fietsen?
-dit te danken is aan zijn nieuwe renfiets?
-Tim Valkenburg wel koude voeten heeft maar geen koude benen?
-die koude benen al erg bruin keken?
-niet alle wegen naar Rome leiden, laat staan naar Bergheim?
-snelle, rode Italiaanse wagens niet garant staan voor een snelle aankomst?
-de vlaai van Martijn Houwen ons allen goed gesmaakt heeft?
-Chris Ruijters weinig slaap nodig heeft?
-hij de Eifeltocht reed zonder nachtrust, aangezien hij de nacht ervoor nachtdienst had gedraaid?
-dat Chris ook wegen inslaat die dood lopen?
-Hans Boots nog steeds niet weet waar de top van een berg ligt en dat ook wel nooit zal ontdekken?
-Durex tegenwoordig ook binnenbanden fabriceert?
-Gé Smits u hierover inlichtingen kan verstrekken?
-deze binnenbanden de betrouwbaarheid van de andere produkten van deze fabrikant niet kan evenaren?
-de door Gé gemonteerde band reeds na 200 meter met een luide knal de geest gaf?
-de weersomstandigheden tijdens de Eifeltocht bar en boos waren (8 graden, regen en wind)?
-we dat eigenlijk hadden kunnen weten, aangezien de weerprofeten in de voorgaande dagen dit weer hadden voorspeld?
-er nog nooit zoveel mensen mee zijn geweest met een verplaatsingstocht?
_het bestuur voor maar liefst 21 personen vervoer moest regelen?
-Bert Schlicher tijdens de tocht op woensdag 20 mei bij zomerse temperaturen nog met een lange broek aan de start van de clubtocht verscheen?
-in het peloton daarover de nodige theoriën de ronde doen?
-de meest gehoorde was, dat Bert zijn behaarde benen nog niet geschoren had dit jaar?
-er een Michel Zanoli in het peloton moet rondrijden?
-wij anders niet weten hoe Martijn Houwen bij de sprint op de Meinweg aan een bloedneus is gekomen?
-op diezelfde woensdag de B-groep een zucht van verlichting slaakte toen vertrokken moest worden? Is Sjef zo'n gevreesd renner bij de B-groep, of was het, omdat men dacht een concurrent voor de zege in het opkomstenklassement zou zijn kwijtgeraakt?
-Sjef echter wat verlaat was en dat hij de tegemoetkomende B-groep voorbij reed om op het Kerkplein de presentielijst te tekenen, waarna hij snel de achtervolging inzette.

GEDACHTEN VAN UW MEDE-FIETSER

O P K O M S T E N K L A S S E M E N T
Af en toe reden tot discussie !

Sinds een achttal jaren worden de opkomsten van de leden tijdens de clubtochten geregistreerd en verwerkt in een opkomstenklassement. Doel van dit klassement is het stimuleren van de opkomsten van de leden bij de clubtochten. Er zijn gouden, zilveren en bronzen medailles te verdienen als men voldoet aan bepaalde opkomstpercentages, en leden die aan minder dan 10 tochten deelnemen (B- en D-groep 5 tochten) moesten hun clubtenue inleveren. In de loop van de jaren heeft het opkomstenklassement een vaste plaats veroverd in ons clubje. Zo hoorde ik hier en daar zelfs leden die hun vakantie dusdanig planden dat zij geen of zo weinig mogelijk tochten zouden missen. Er zijn zelfs leden die in het seizoen niet op vakantie gaan teneinde een zo hoog mogelijke klassering te behalen.

Een groot aantal medailles werden in de afgelopen jaren verdiend door de leden. Er was zelfs een lid dat alle clubtochten aanwezig was in een seizoen en daarmee een gouden medaille met een diamanten randje verdiende. Vergeet vooral niet dat je voor een gouden medaille gemiddeld slechts vijf tochten mag missen!

Natuurlijk waren er in het verleden wel eens discussies over het al of niet doorgaan van clubtochten en de registratie hiervan in het klassement. Zo werden in 1990 een tweetal regels gelanceerd die de basis vormden voo het al of niet meetellen van een tocht voor het opkomstenklassement:

-Het mocht niet regenen op het moment van vertrek.
-Er moeten minimaal twee leden aanwezig zijn die de clubtocht rijden.

Hierna hebben we twee jaar lang geen discussie meer gehad omtrent het al of niet meetellen van een clubtocht, tot.... 18 april j.l.

Die dag, paaszaterdag, bracht ons kleine landje beestachtig slecht weer. Terwijl iedereen die ochtend thuis bleef omdat het regende, constateerden drie leden dat om 9.00 uur bij cafe Evers geen druppel uit de zwaarbewolkte hemel viel! De tocht kon dus doorgang vinden, aldus vonden zij. Het feit dat (slechts) drie leden dit constateerden is enigszins vreemd, maar maakt de tocht volgens de regels geldig. Echter je vraagt je toch af wat die andere 26 A-groepsleden constateerden. De aanwezige leden vertrokken voor hun tocht, echter besloten om de clubtocht te laten voor wat 'ie was en kozen voor een (schijnbaar) veel aantrekkelijkere rit naar de Slingerberg.

Toen echter de discussie over het al dan niet mee tellen van deze tocht goed loskwam (het lijkt mij vrij sterk dat er op het kerkplein geen regen viel op het moment van vertrek!), bleek dat een van de drie leden erop stond dat de tocht mee zou tellen, anders zou hij hieruit zijn consequenties moeten trekken. Alleen een dergelijke naar chantage riekende reden doet mij ook op een kinderachtige manier reageren. Dus stel ik dat de tocht niet meetelt omdat de clubtocht niet verreden is.

Ik mag er toch van uitgaan dat de tocht die op het programma staat verreden wordt, nietwaar? Het bestuur besloot echter na intern beraad te kiezen voor de mantel der liefde en aldus de tocht als meetellend te verklaren.

Daarmee is het kwaad dus geschied. Met enige dreigementen kan men aldus een beslissing van het bestuur (het laten meetellen van de tocht in het opkomstenklassement) afdwingen! Buiten het feit dat hiermee sommige leden mogelijk een gouden medaille door de neus geboord wordt bij de eindafrekening, is het dus ook al niet meer verplicht om een clubtocht zoals die in het programma is opgenomen te verrijden. Als bij vertrek iemand aanhaalt dat hij liever naar Valkenburg fietst dan naar Weert, wie ben ik dan om dat te weigeren. Als die redenatie consequent wordt doorgetrokken, heeft het maken van een programma dus geen enkel nut meer. En dat kost de programmacommissie elk jaar talrijke uren. Het maken van een programma is weliswaar allemaal niet zo moeilijk, maar de programma's van de groepen moeten goed in elkaar steken en onderling ook goed op elkaar afgestemd zijn. Jammer van al die uren! Bedenk ook dat als het programma wegvalt, er op moment van vertrek besloten moet worden waar de trip naar toe leidt, hetgeen helaas bergen met tijd gaat kosten.

Kortom, misschien moet ik ook maar dreigen mijn consequenties te gaan trekken als een groep de clubtocht laat voor wat 'ie is en zo alsnog mijn gelijk halen.

Uw mede-fietser.

BESTUURSBERICHTEN

BESTUURSMUTATIE

De mededeling in de vorige editie omtrent het behoud van ons clublokaal aan de kerk, heeft jammer genoeg een minder positieve mededeling tot gevolg.
Het standpunt dat een meerderheid van het bestuur uiteindelijk in deze kwestie heeft ingenomen, strookt niet met het persoonlijke standpunt van ons bestuurslid Cees Mols.
Ofschoon de standpunten beiderzijds gerespecteerd worden, heeft Cees het besluit genomen zijn bestuursfunctie neer te leggen.
Dit besluit betreuren wij uiteraard, doch zoals reeds gezegd dient de persoonlijke mening gerespecteerd te worden.
Wij danken Cees voor de inspanning die hij de afgelopen jaren binnen het bestuur van onze fietsclub heeft geleverd en hopen dat hij in sportief opzicht aan de B-tochten zal blijven deelnemen.

LEDENMUTATIES

Het afgemelde A-lid Rob van Daal heeft zich wel als tientjeslid van de fietsclub aangemeld.
Pieter Peeters heeft zijn lidmaatschap als A-lid van de fietsclub opgezegd.

COLOFON

REDACTIE

Jos van Daal , Joinerstraat 12, Linne tel. 04746 - 5491
Bert Schlicher, Hertestraat 1 , Linne tel. 04746 - 5348
Harrie &
Chris Schuren , Marktstraat 4a , Linne tel. 04746 - 3338

ILLUSTRATIES:

Robert Hilgers, Nieuwe Mergelweg 24, Linne tel. 04746 - 2639

CORRESPONDENTEN:

B - Groep:
Sjaak Hulsbosch,
Margrietstraat 20,
Linne
Tel. 04746 - 2473

D - Groep
M. Corbeij,
Vonderen 16,
Linne
Tel. 04746 - 4315

VOLGENDE VERGADERING
vrijdag 19 juni
bij Chris
copy inleveren bij
Bert Schlicher

Op- en aanmerkingen over ons clubblad qua inhoud, layout of bezorging kunnen jullie melden bij Harrie Schuren.